

Juraj Dolnozemský két verse

V menšinovom prostredí...

*na margo konferencie
„Slovenčina v menšinovom prostredí II.”*

Starčekovia – starí
Cieľ je dávno daný!
Vy otcovia a mamy.

– za súčasnosť
a budúcnosť
z biedy je veľmi veľmi dosť!

Denne berú nás
na zodpovednosť!

Ludia, časy – doba!
A my sami seba!
Prozaická vec – zloba!

Občas hlavnú rolu
hrá v nás
úzkosť i chleba!

Zosúladme si cesty
nosíme aj tresty
– v osudoch!

Buď zostaň vzorom
tou svojráznou vernosťou
tú vieru
– v minulosti!

Ktorá nás
kedy vtedy
čo aj mimochodne
aspoň
morálnou odmenou
pohostí!

Človek s presvedčením
ty sám
na srdce ruku
– polož si!

Ezt ne feledd...

Van józan kiút?!
Ezt ne feledd!

Már csak idő kérdése
A cél elérése

Agyakban kavarog
Ezernyi gondolat!

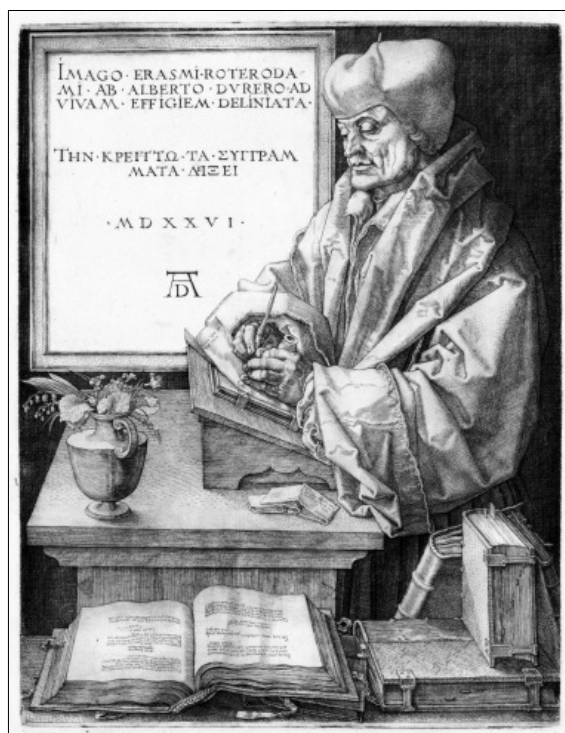
Minden napra jut
Egy egy parányi hódolat!

Sok a vágyakozás
– várakozás!
Ösztönös kivárás!

És – és... bizony
Kevés a számonkérés!

Szavakon túli
igazi tett!!

Itt nem magadért
csatázol
ezt ne feledd!

Albrecht Dürer: Rotterdami Erasmus (1526)

Juraj Dolnozemský versei legutóbb a **Barátság X. évf.**
1. számában (2003. február 15.) jelentek meg.